संस्पृश्य मूर्द्ध्नि पाणिभ्यामिदं वचनमब्रवीत्। न त्वमद्ययुधा जेतुं शक्यः सुरगणैरपि।
किं पुनर्म्मानुषे लोके मानुषैरकृतात्मभिः। अप्रमेयोऽप्रधृष्यश्च युद्धेष्वप्रतिमस्तथा। १२०५५
अथाब्रवीत् पुनर्देवः संप्रहृष्टतनूरुहः। अस्त्रयुद्धे समो वीर न ते कश्चिद्भविष्यति।
अप्रमत्तः सदा दक्षः सत्यवादी जितेन्द्रियः। ब्रह्मण्यश्चास्त्रविच्चासि शूरश्चासि कुरूद्वह।
अस्त्राणि समवाप्तानि त्वया दश च पञ्च च। पञ्चभिर्व्विधिभिः पार्थ विद्यते न त्वया समः।
प्रयोगमुपसंहारमावृत्तिञ्च धनञ्जय। प्रायश्चित्तञ्च वेत्थ त्वं प्रतिघातञ्च सर्व्वशः।।
ततो गुर्व्वर्थकालोऽयं समुत्पन्नः परन्तप। प्रतिजानीष्व तं कर्त्तुं ततो वेत्स्याम्यहं परं। १२०६०
ततोऽहमब्रुवं राजन् देवराजमिदं वचः। विषह्यं यन्मया कर्तुं कृतमेव निबोध तत्।
ततो मामब्रवीद्राजन् प्रहसन् बलवृत्रहा। नाविषह्यं तवाद्यास्ति त्रिषु लोकेषु किञ्चन।
निवातकवचा नाम दानवा मम शत्रवः। समुद्रकुक्षिमाश्रित्य दुर्गे प्रतिवसन्त्युत।
तिस्रः कोट्यः समाख्यातास्तुल्यरूपबलप्रभाः। तांस्तत्र जहि कौन्तेय गुर्व्वर्थस्ते भविष्यति।
ततो मातलिसंयुक्तं मयूरसमरोमभिः। हयैरुपेतं प्रादान्मे रथं दिव्यं महाप्रभं। १२०६५
बबन्ध चैव मे मूर्द्ध्नि किरीटमिदमुत्तमं। स्वरूपसदृशञ्चैव प्रादादङ्गविभूषणं।
अभेद्यं कवचञ्चेदं स्वर्गरूपवदुत्तमं। अजरां ज्यामिमाञ्चापि गाण्डीवे समयोजयत्।
ततः प्रायामहन्तेन स्यन्दनेन विराजता। येनाजयद्देवपतिर्व्वलिं वैरोचनिं पुरा।
ततो देवाः सर्व्व एव तेन घोषेण बोधिताः। मन्वाना देवराजं मां समाजग्मुर्व्विशाम्पते।
दृष्ट्वा च मामपृच्छन्त किङ्करिष्यसि फाल्गुन। तानब्रुवं यथाभूतमिदं कर्त्ताऽस्मि संयुगे। १२०७०
निवातकवचानान्तु प्रस्थितं मां बधैषिणं। निबोधत महाभागाः शिवञ्चाशास्त मेऽनघाः।
तुष्टुवुर्म्मां प्रसन्नास्ते यथादेवं पुरन्दरं। रथेनानेन मघवान् जितवान् शम्बरं युधि।
नमुचिं बलवृत्रौ च प्रह्लादनरकावपि। बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्व्वुदान्यपि।
रथेनानेन दैत्यानां जितवान्मघवा युधि। त्वमप्यनेन कौन्तेय निवातकवचान्रणे।
विजेता युधि विक्रम्य पुरेव मघवान् वशी। अयञ्च शङ्खप्रवरो येन जेताऽसि दानवान्। १२०७५
अनेन विजिता लोकाः शक्रेणापि महात्मना। प्रदीयमानं देवैस्तं देवदत्तं जलोद्भवं।
प्रत्यग्रहं जयायैनं स्तूयमानस्तदाऽमरैः। सशङ्खी कवची बाणी प्रगृहीतशरासनः।
दानवालयमत्युग्रं प्रयातोऽस्मि युयुत्सया।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि निवातकवचयुद्धपर्व्वणि अर्ज्जुनवाक्ये अष्टषष्ट्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १६८ ॥
॥ अर्जुन उवाच ॥ ततोऽहं स्तूयमानस्तु तत्र तत्र महर्षिभिः। अपश्यमुदधिं भीममपाम्पतिमथाऽव्ययं।
फेनवत्यः प्रकीर्णाश्च संहताश्च समुत्थिताः। उर्म्मयश्चात्र दृश्यन्ते वल्मीक इव पर्व्वताः। १२०८०
नावः सहस्रशस्तत्र रत्नपूर्णाः समन्ततः। तिमिङ्गिलाः कच्छपाश्च तथा तिमितिमिङ्गिलाः।
मकराश्चात्र दृश्यन्ते जले मग्ना इवाद्रयः। शङ्खनाश्च सहस्राणि मग्नान्यप्सु समन्ततः।